

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10396

гр. София, 16.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
закрито заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **11290** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът в о.с.з. от 16.02.2026г. е указал на страните данни, които съставляват основание
за отвеждане на съдия-докладчика от разглеждането на делото, предвид следното:

Процесното адм. д. 11290/2025 г. на АССГ е образувано по искова молба от Б. И. П., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. И. от САК, срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 150 000 лв. през исков период от 26.02.2024 г. до 29.10.2025 г. поради непредоставено медицинско обслужване относно установеното онкологично заболяване на ищеца, излага фактически и правни основания, позовава се на влязлото в сила Разпореждане № 3356/31.01.2025 г. по адм. д. 450/2025 г. на АССГ. В исковата молба се твърди, че ищецът е диагностициран с онкологично заболяване. Искът е предявен на правно основани е чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, на л. 2 от исковата молба е посочено, че на 26.02.2024 г. при съдебно-медицинска експертиза (СМЕ), която прилага, ищецът е диагностициран с онкологично заболяване – болезнени туморни формации по тялото. Освен това, ищецът е диагностициран и с глаукома – прогресиращо заболяване, което води до ослепяване, ако не се лекува. На същата страница е изложено и следното:

„Въпреки това, медицинско обслужване липсваше, макар заболяванията да са известни на медицинските и други служби в затвора в [населено място]. Затова Ищецът подаде до АССГ искане за защита по реда на част 6ЗИНЗС, което е уважено с Разпореждане № 3356 от 31.01.2025 г. по адм.д. № 450/2025 и влязло в сила след потвърждаване от 13 к.с-в на АССГ с Определение № 14676 от 29.04.2025 г. по адм. д. 3168 / 2025 г. – въпреки това, дори след цитираното разпореждане, медицинско обслужване на Ищеца относно въпросното онкологично заболяване липсва, макар и разпореждането да подлежи на изпълнение дори и да е обжалвано: ...“ цитира чл. 281 ЗИНЗС.

На стр. 7 от исковата молба, ищецът посочва, че предмет на настоящия иск е само липсата на медицинско обслужване на ищеца за онкологичното заболяване, но „АССГ следва да вземе при оценката си кумулативния ефект от двата деликта по смисъла на чл. 284, ал. 2 ЗИНЗС, понеже

всяка повторност мултиплицира вредите и страданията , които ищеца вече търпи – не е все едно дали е налице само един случай на липса на медицинско обслужване, или нов повторен случай.“ Цитира чл. 284, ал. 2 ЗИНЗС, която изисква кумулативна оценка на вредите..

Настоящият състав на съда съобрази, че във връзка с посоченото заболяване на ищеца „глаукома“ се е произнесъл по иск за вреди на същото правно основание между същите страни и за съвпадащ частично исков период с Решение № 43387/30.12.2025г. по адм. д. 6176/2025 г. на АССГ, постановено от настоящия съдебен състав, като е признал за установено и уважил частично исковата претенция, в това число за исков период, съвпадащ по двете дела, а именно: съдът е осъдил ГДИН да заплати на ищеца Б. И. П. сумата от 24 000 лева на основание чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, за претърпени неимуществени вреди за периода от 28.03.2023г. до 16.10.2023 г. и от 09.08.2024 г. до 06.06.2025 г., за допуснатото нарушение на чл.3 от същия закон - лишаване от медицинско обслужване поради непредоставяне на предписани лекарства на ищеца за лечение на заболяването му глаукома, ведно със законната лихва върху размера на обезщетението, считано от 13.06.2025 г. и до окончателното му плащане.“

Исковата претенция е отхвърлена частично за период от време, през който ищецът е бил настанен в болнично заведение по изложени мотиви в съдебния акт съдът е приел, че не е налице нарушение на задължението за предоставяне на медицинско обслужване за периода 17.10.2023 г. до 08.08.2024 г. ищецът е получавал дължимото лечение от страна на ГДИН и в този период не може да се приеме за доказано твърдението за непредставяне на дължимото медицинско обслужване. – стр. 20 от съдебното решение, последен абзац. Част от този период съвпада с исковия период, предявен по иска за обезщетение по адм. д. 11290/2025 г. АССГ за туморното заболяване, като се иска кумулация на вредите и поради непредоставяне на медицинско обслужване за заболяването глаукома.

Предвид изложеното, и обстоятелството, че двете дела се разглеждат от един и същ съдебен състав, който с Решение № 43387/30.12.2025 г. по адм. д. 6176/2025 г. на АССГ, се е произнесъл вече по въпроси от значение за изхода по спора и основателността на исковата претенция по настоящото дело – адм. д. 11290/2025 г. на АССГ, и с оглед осигуряване на пълна увереност на страните по настоящия спор, че е обезпечено правото им на безпристрастен процес, следва на основание чл. 22, ал. 1, т. 6 АПК да отведе настоящия съдебен състав от разглеждане на адм. д. 11290/2025 г. на АССГ.

Съдът общо е посочил в протоколното си определение, че в горния смисъл има формирана съдебна практика, но не е цитирал изрично такава. Взел е предвид, че действия по движение на делото не съставляват произнасяне по същество и е извършил такива.

В открито съдебно заседание, ищецът лично и чрез адвоката, възразяват по отвода на съда като считат, че изложените обстоятелства не съставляват такива по чл.22, ал.6 ГПК. Не приемат горните доводи на съда за отвеждането му от разглеждане на делото. Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. В. посочи, че преценката е на съда, но предвид осъдителния диспозитив срещу ответника ГДИН на решението на съда по делото за заболяването на ищеца глаукома, иска съдът да се отведе от разглеждането на делото.

Съдът като съобрази, че проверката по чл.22 ГПК представлява основание за касационно оспорване, намира за необходимо, да изложи допълнителни мотиви за отвода си по делото, а именно:

1.Решение № 50/29.04.2022г. по гр.д. 3559/2021г., Гражданска колегия, I Гражданско отделение на Върховен касационен съд, която цитирам:. „Същевременно в практиката на ВКС са изведени принципни съображения по прилагането на чл. 22 ГПК и по-конкретно - на чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК. Приема се, че всички основания за отвод по чл. 22, ал. 1 ГПК се основават на обстоятелства,

които според законодателя пораждат основателно съмнение в безпристрастието на съдията/съдия-изпълнителя, като в хипотезите на, ал. 1, т. 1-5, които са изрично посочени, е винаги налице такова съмнение. Наличие и на други обстоятелства (чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК) също могат да породят основателно съмнение в безпристрастието, доколкото в конкретната ситуация у разумен наблюдател е възможно да се създаде впечатление, че съдията/съдия-изпълнителят не е способен да реши въпроса безпристрастно. Изискването е съдията/съдия-изпълнителят не само да бъде безпристрастен, но и да внушава безпристрастност, както и да бъде възприеман като такъв; безпристрастността трябва да бъде очевидна. В този смисъл е решение № 73 от 11.07.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2069/2018 г., IV г. о. Настоящият състав споделя тази практика, като счита, че тя е приложима и в случай като настоящия, при който един съдебен състав е разглеждал дело, което е аналогично с друго дело, като е обсъждал и взел становище по едни и същи доказателства, които са представени и по двете дела, при сходство на делата от фактическа и от правна страна. В тези случаи, макар съдебният състав да няма лична заинтересуваност от изхода на делото, в страните може да се създаде такова впечатление, а това нарушава усещането за безпристрастност, което съдът следва да внушава.“

Горното е в съответствие с практиката на Европейския съд по правата на човека: при прилагане на обективния критерий основателни опасения за безпристрастност са налице, ако съдия участва в две производства, свързани с един и същ набор от факти – Решение от 01 февруари 2005 година, окончателно на 01.05.2005г., жалба № 46845/99, I. v. S., §§ 51 -53), достъпно на електронен адрес [https://hudoc.echr.coe.int/eng#%22itemid%22:\[%22001-68114%22\]](https://hudoc.echr.coe.int/eng#%22itemid%22:[%22001-68114%22])}. Също така, ЕСПЧ установява нарушение на принципа на безпристрастност по дело, по което от някои съдии, които вече са се произнесли по дадено дело, се изисква да решат дали са допуснали грешка в предишното си решение, а други трима съдии вече са изразили становищата си по въпроса Решение от 13 ноември 2007 година на ЕСПЧ, жалба № 33771/02, D. v. A., § 81 -83, достъпно на електронен адрес [https://hudoc.echr.coe.int/fre#%22itemid%22:\[%22001-83245%22\]](https://hudoc.echr.coe.int/fre#%22itemid%22:[%22001-83245%22])}.

На основание изложеното и чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК, СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

ОТВЕЖДА съдия Наталия Ангелова от разглеждането на адм. д. 11290/2025 г. на Административен съд София-град, образувано по искова молба от Б. И. П., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. И. от САК, срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 150 000 лв. през исков период от 26.02.2024 г. до 29.10.2025 г., поради непредоставено медицинско обслужване относно установеното онкологично заболяване на ищеца.

Делото да се докладва на председателя на съда за определянето на нов съдия докладчик.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: